

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106012380
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2106012380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci obžalovaného O. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.01.2015 sp. zn. 6T/172/2006 na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.04.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný O. B., nar. XX.XX.XXXX v X. nad P., L. X., trvale
bytom K. X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV

o d s u d z u j e :

podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa, po povolení obnovy konania, postupom podľa § 166 Trestného poriadku, na základe nezmeneného výroku o vine rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.12.2007 sp.zn. 6T/172/2006 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/4/2008 zo dňa 12.02.2008, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona účinného od 01.01.2006, ako aj s poukazom na právoplatne ustálenú vinu ohľadom bodu 4/ rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/172/2006 zo dňa 10.07.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/72/2007 zo dňa 25.09.2007, v ktorom zostal výrok o vine nedotknutý, uložil obžalovanému podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostal pôvodný rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/172/2006 zo dňa 11.12.2007 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/4/2008 zo dňa 12.02.2008 nezmenený.

Z postupu súdu I. stupňa ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že trest bol obžalovanému uložený v konaní po právoplatnom povolení obnovy konania. Pri rozhodovaní o treste súd I. stupňa zohľadnil predovšetkým osobu obžalovaného, ktorý má v odpise z registra trestov 9 záznamov, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, ako aj to, že posledné odsúdenie, pre ktoré bola povolená obnova konania, je za viacnásobnú trestnú činnosť prevažne násilného charakteru (trestný čin ublíženia na zdraví následkom smrti, trestný čin výtržníctva a pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby páchaný po dlhší čas). Takto uložený úhrnný trest považoval za súladný so záujmami tak generálnej ako aj špeciálnej prevencie, keď poukázal na to, že predchádzajúce tresty, ktoré v minulosti obžalovaný vykonal, minuli svoj prevýchovný účinok.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia odôvodnil tým, že tento bol v uvedenom treste dňa 07.11.2012, po splnení podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu, preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne, prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil. Má za to, že okresný súd bol pri ukladaní trestu zaujatý voči jeho osobe a nehodnotil objektívne podmienky uloženia trestu. Mal prihliadnuť na dĺžku vykonaného trestu, na jeho veľmi dobré hodnotenie z ústavu kde trest vykonáva, a tiež na to, že odsúdenia z minulosti, na ktoré súd poukázal, neboli násilného charakteru, jednalo sa prevažne o majetkovú trestnú činnosť a teda nemožno z toho vyvodiť, vo vzťahu k násilnej trestnej činnosti, za ktorú v súčasnej dobe vykonáva trest, že by tieto odsúdenia minuli svoj účinok. Z uvedeného dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť miernejší trest.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a poukázal na to, že z trestu vykonal už viac ako dve tretiny.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť z dôvodu, že uložený trest považuje za správny a zákonný.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, preskúmal podľa § 317 odsek I Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno považovať za dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že O. B. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.12.2007 sp.zn. 6T/172/2006 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/4/2008 zo dňa 12.02.2008 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek I písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona a s poukazom na právoplatne ustálenú vinu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 6T/172/2006 zo dňa 10.07.2007 aj za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestný čin výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Za túto trestnú činnosť mu bol uložený podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18.11.2014 sp.zn. 2Nt/15/2014 bola podľa § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov povolená obnova konania v prospech obžalovaného a podľa § 400

odsek 1 Trestného poriadku bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.12.2007 sp.zn. 6T/172/2006 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/4/2008 zo dňa 12.02.2008. Zároveň boli zrušené všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na zrušený výrok o treste, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Ďalšími výrokmi bol obžalovaný podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku vzatý do väzby a súčasne podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku súd I. stupňa rozhodol, že jeho väzba sa nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Dôvodom takéhoto postupu súdu I. stupňa bol Nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým bola zrušená tzv. asperačná zásada tak, že odpadla súdom povinnosť pri ukladaní úhrnného resp. súhrnného trestu odňatia slobody za dva a viac úmyselných trestných činov uložiť trest nad jednu polovicu o jednu tretinu zvýšenej trestnej sadzby.

Pri pôvodnom rozhodovaní o treste a uplatnení asperačnej zásady pri zločine podľa § 208 odsek 2 Trestného zákona, kde je zákonná sadzba v rozmedzí 7 až 15 rokov, tak vyplynula súdu povinnosť uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nad hornou polovicou zvýšenej trestnej sadzby teda v rozmedzí od 13 rokov 6 mesiacov do 20 rokov. Z uvedeného vyplýva, že pri uplatnení asperačnej zásady neprichádzalo do úvahy uloženie miernejšieho trestu ako trestu vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov. V pôvodnom konaní teda bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zo zákona zvýšenej trestnej sadzby.

Na základe Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 v súčasnej dobe prichádzalo do úvahy ukládanie trestu v rámci trestnej sadzby od 7 rokov do 20 rokov.

Odvolací súd mal za to, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je v súčasnej dobe neprímerane prísny. Na jednej strane bolo potrebné prihliadnuť na to, že trest bol ukladaný za závažnú násilnú trestnú činnosť, na druhej strane však nemožno nechať bez povšimnutia, že za predchádzajúcu trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru boli v minulosti ukladané obžalovanému len krátkodobé tresty. V prejednávanej veci, po započítaní väzby, vykonával trest od 30.03.2006 doposiaľ, splnil podmienky na preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia, čoho dôkazom je uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 07.11.2012 sp.zn. 2Nt/108/2012. Tieto skutočnosti vyhodnotil odvolací súd v prospech obžalovaného a dospel k záveru, že účel trestu bude naplnený aj uložením miernejšieho trestu odňatia slobody tak ako o ňom rozhodol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 odsek 4 Trestného zákona pričom v tomto smere postup a úvahy súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zákonné, jeho odôvodnenie si osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.